

دانشگاه الزهرا (س)

دانشکده علوم پایه

پایاننامه

جهت اخذ درجه دکتری

رشته شیمی آلی

عنوان:

استفاده از واکنش‌های چندجزئی در سنتز ترکیبات حلقوی دارای هترواتم نیتروژن

نگارش: ستاره مقیمی

استاد راهنما: دکتر مجید ممهد هروی

استادان مشاور: دکتر حسین عبدالاسکویی

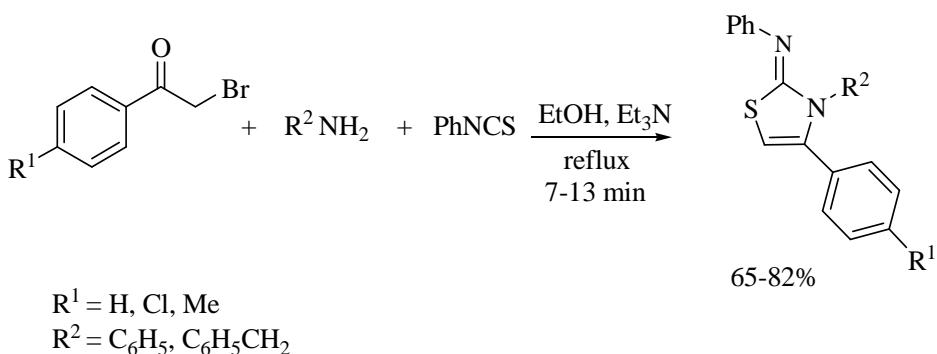
دکتر یحیی شیرازی بهشتیها

۱۳۹۲ شهریور

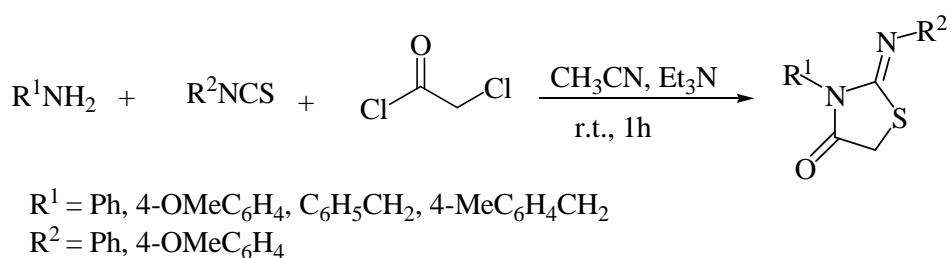
چکیده:

واکنش‌های چندجزئی روش مفید و کوتاه برای سنتز ترکیبات طبیعی و مولکول‌های پیچیده ارائه می‌دهند. این روش به دلیل دارا بودن قابلیت‌های متنوع در بین شیمی‌دانان محبوبیت زیادی پیدا کرده، به طوری که تعداد واکنش‌های گزارش شده در این زمینه رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است. این واکنش‌ها با کاهش دادن تعداد مراحل و با افزایش بازده در مقایسه با سنتز چندمرحله‌ای، روش مطلوبی را در اختیار قرار می‌دهد. در این کار پژوهشی از قابلیت این واکنش‌ها برای سنتز ترکیبات هتروسیکلی جدید و با خواص مهم دارویی استفاده خواهیم کرد. ارائه واکنش‌های چندجزئی جدید، استفاده از مواد اولیه متنوع و افزایش بازده از مهم‌ترین اهداف این پایان‌نامه خواهد بود.

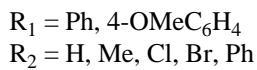
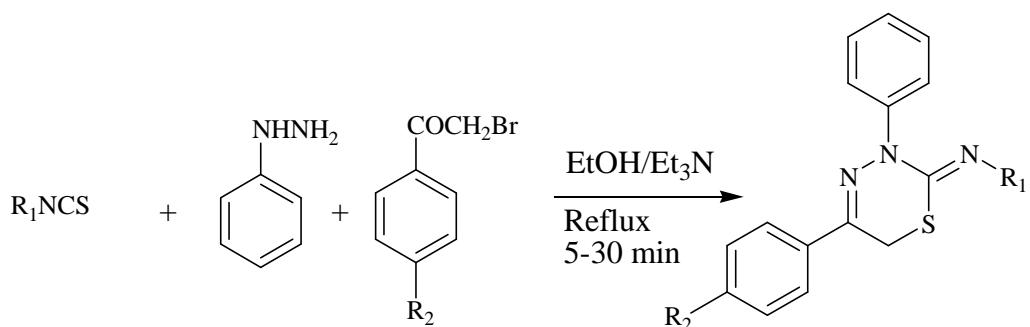
الف) در بخش اول واکنش سه‌جزئی ساده و بسیار موثر برای سنتز تیازول-۲-ایمین ارائه می‌شود. دستیابی به این محصول از طریق واکنش بین α -برموکتون‌های آروماتیک، آمین‌های نوع اول و فنیل ایزو‌تیوسیانات در حضور مقدار کاتالیتیکی تری‌اتیل آمین انجام می‌پذیرد.

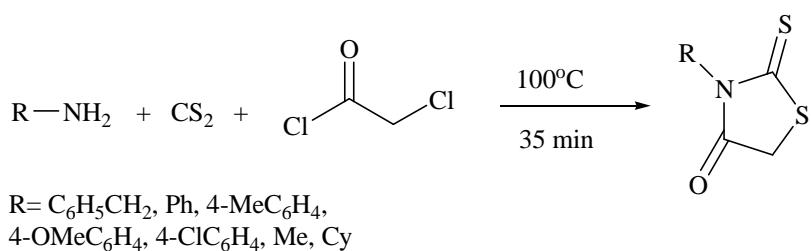
ب) واکنش سه جزئی ساده و مکان‌گزین برای سنتز مشتقات جدیدی از تیازولیدین‌ها ارائه شده است. واکنش آمین‌ها، فنیل ایزوتیوسیانات و کلرواستیل کلرید در حضور تری‌اتیل آمین محصول مورد نظر را با بازده عالی و فقط از طریق صاف کردن به دست می‌دهد.

ج) با جانشین کردن فنیل هیدرازین به جای آمین در واکنش سه جزئی با فنیل ایزوتیوسیانات و α -برموکتون‌های آروماتیک، ۱،۳،۴-تیادیازین‌ها حاصل می‌شوند. این محصولات فقط با صاف کردن و شستشو خالص‌سازی شده و ظرف مدت زمان کوتاهی محصول مطلوب را با بازده مناسب تولید می‌کنند. این محصولات برای اولین بار توسط واکنش سه جزئی و با استفاده از مواد اولیه در دسترس سنتز می‌شوند.

د) روشی آسان و بسیار موثر برای سنتز رو丹ین‌ها توسط واکنش سه‌جزئی زیر ارائه می‌شود. در اثر واکنش بین آمین‌های نوع اول، کربن دی‌سولفید و کلرواستیل کلرید در شرایط بدون حلال و بدون نیاز به کاتالیزور، ۲-تیوکسوتیازولیدین-۴-اون‌ها با بازده مناسب تولید می‌شوند.

عنوان	صفحة
فصل اول: مقدمه	
۱-۱-۱- مقدمه	۸
۱-۱-۱- واکنش‌های چندجزئی	۸
۱-۲-۱- طبقه‌بندی واکنش‌های چندجزئی	۹
۱-۳- تاریخچه واکنش‌های چندجزئی	۱۰
۱-۲- بررسی مطالعات انجام شده روی رفتار نوکلئوفیلی نیتروژن	۱۳
۱-۲-۱- افزایش نیتروژن به باند دوگانه فعال شده	۱۳
۱-۲-۲- افزایش نیتروژن به گروه کربونیل	۱۴
۱-۲-۳- افزایش نیتروژن به گروه تیوکربونیل	۱۶
۱-۲-۴- افزایش نیتروژن به گروه نیتریل	۱۶
۱-۲-۵- افزایش نیتروژن به گروه سیانات و ایزوتیوسیانات	۱۷
۱-۲-۶- حلقه‌های پنج عضوی و شش عضوی با دو هترو اتم یا بیشتر	۱۹
۱-۳- واکنش آمین و ایزوتیوسیانات‌ها	۲۰
۱-۳-۱- تیواوره	۲۰
۱-۳-۲- روش‌های ارائه شده برای سنتز تیواوره و مشتقان آن	۲۱
۱-۳-۳- کاربرد تیواوره در سنتز ترکیبات آلی	۲۵
۱-۳-۴- خواص بیولوژیکی تیازولین‌ها	۳۱
۱-۳-۵- سنتز تیازولین‌ها	۳۳
۱-۳-۶- خواص بیولوژیکی تیازولیدین-۴-اون‌ها	۴۱
۱-۳-۷- مطالعات کنفورماسیونی	۴۲
۱-۳-۸- سنتز تیازولیدین-۴-اون‌ها	۴۳
۱-۴- واکنش فنیل هیدرازین و فنیل ایزوتیوسیانات‌ها	۴۶
۱-۴-۱- خواص بیولوژیکی تیادیازین‌ها	۴۷
۱-۴-۲- سنتز ۱،۴-تیادیازین‌ها	۴۸
۱-۴-۳- واکنش آمین و کربن دی‌سولفید	۵۲
۱-۴-۴- خواص بیولوژیکی رودانین‌ها	۵۳
۱-۴-۵- سنتز رودانین‌ها	۵۵
فصل دوم: بخش تجربی	
۱-۲- اطلاعات عمومی	۶۰
۱-۲-۱- روش کار عمومی (۱): سنتز N -۳-آریل-(۴-آریل) تیازول-۲-(^3H)-ایلیدن فنیل آمین‌ها	۶۱
۱-۲-۲- روش کار عمومی (۲): سنتز تیازولیدین-۴-اون‌ها	۶۲
۱-۲-۳- روش کار عمومی (۳): سنتز ۱،۳،۴-تیادیازین‌ها	۶۳
۱-۲-۴- روش کار عمومی (۴): سنتز ۳-آریل-۲-تیوکسو تیازولیدین-۴-اون‌ها	۶۴

فصل سوم: بحث و نتیجه‌گیری

۱-۳-واکنش سه جزئی آمین، ایزوتوپسیات و A-برموکتون	۶۶
۱-۱-۳-مکانیسم پیشنهادی	۶۷
۲-۱-۳-اطلاعات طیفی و مشخصات فیزیکی ترکیبات سنتزشده	۷۱
۲-۲-سنتر تیازولیدین-۴-اون‌ها	۷۷
۲-۳-مکانیسم پیشنهادی	۷۸
۲-۲-۲-اطلاعات طیفی و مشخصات فیزیکی ترکیبات سنتزشده	۸۳
۳-۳-سنتر ۱،۳،۴-تیادیازین‌ها	۸۷
۳-۳-۱-مکانیسم پیشنهادی	۹۰
۳-۲-۳-اطلاعات طیفی و مشخصات فیزیکی ترکیبات سنتزشده	۹۵
۴-۳-سنتر ۲-تیوكسوتیازولیدین-۴-اون‌ها	۱۰۱
۴-۳-۱-مکانیسم پیشنهادی	۱۰۲
۴-۳-۲-اطلاعات طیفی و مشخصات فیزیکی ترکیبات سنتزشده	۱۰۵
۴-۳-ضمائیم	۱۱۰
۴-۳-مراجع	۱۷۰

فصل اول

مقدمه

۱-۱- مقدمه

ترکیبات هتروسیکل محدوده استفاده وسیعی در میان انواع ترکیبات دارویی، دامپزشکی و شیمی گیاهی دارند. آن‌ها به عنوان عوامل شفاف‌کننده نوری، ضد اکسایش، ضد خوردگی، افزودنی‌ها و بسیاری عوامل دیگر به کار می‌روند. به همین دلیل استفاده از روش‌های سنتزی مناسب برای تهیه ترکیبات هتروسیکل اهمیت ویژه‌ای دارد.

سنتز ایده‌آل، سنتزی است که در آن در کمترین مراحل ممکن، با بازده کلی خوب و با واکنش‌گرهای دوستدار محیط زیست، فرآورده‌های موردنظر تولید شوند. متغیرهای سنتزی که باید بهینه شوند عبارتند از: زمان، هزینه، بازده کلی، سادگی اجرا و ایمنی [۱]. از آنجائی که واکنش‌های چندجزئی^۱، واکنش‌هایی تک ظرفی^۲ هستند و به دلیل انجام تبدیل‌های تک مرحله‌ای، به ایده سنتز ایده‌آل بسیار نزدیکند.

با توجه به کارایی استثنایی سنتزی و تنوع ساختار محصول با تغییرسیستماتیک ماده اولیه، واکنش‌های چندجزئی در مقایسه با سایر روش‌های سنتزی اهمیت بیشتری پیدا کرده‌اند [۲].

۱-۱-۱- واکنش‌های چندجزئی

واکنش‌هایی که در آن بیش از دو ماده اولیه واکنش داده و محصول تشکیل شده حاوی اکثر اتم‌های ماده اولیه باشد، واکنش چندجزئی نامیده می‌شود.

در واکنش چندجزئی توالی از واکنش‌ها به صورت پی‌درپی پیش می‌روند تا وقتی که در مرحله برگشت ناپذیر نهایی محصول به دام بیفتند [۳]. در واکنش‌های چندمرحله‌ای^۳ مواد اولیه به صورت همزمان و در یک مرحله واکنش نمی‌دهند، بلکه واکنش طی چند مرحله و مطابق برنامه انجام می‌شود. در سنتز چندمرحله‌ای پیچیدگی انجام کار با توجه به تعداد مراحل افزایش می‌یابد. به تناسب افزایش مراحل، در فرآیندهای جداسازی و خالص‌سازی مانند متبلور کردن، تقطیر، استخراج و کروماتوگرافی با مشکل مواجه می‌شویم. در حالی که محصول موردنظر

^۱- Multicomponent Reactions

^۲- One-pot

^۳- Multistep Reactions

را می‌توان با استفاده از واکنش تک ظرفی و از ترکیب سه یا چند ماده اولیه به دست آورد. به همین دلیل واکنش‌های چندجزئی امروزه توجه بسیاری از شیمی‌دانان را به خود جلب کرده است.

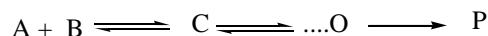
۱-۱-۲- طبقه‌بندی واکنش‌های چندجزئی

عموماً طرح‌های طبقه‌بندی متفاوتی مطابق با مکانیسم واکنش، اجزای درگیر و تنوع محصولات وجود دارد. این دسته‌بندی‌ها ایده‌آل‌سازی است و بسیاری از واکنش‌ها را نمی‌توان در یک دسته طبقه‌بندی کرد. یکی از این طرح‌های طبقه‌بندی به شرح زیر است [۲]:

دسته اول: مواد اولیه و محصولات در حال تعادل هستند و در اغلب موارد محصول به صورت مخلوط با حدواتسط یا ماده اولیه تولید می‌شود و جداسازی آن مشکل است. در حالت‌های مختلف تعادل، بازده از صفر تا ۱۰۰ امکان‌پذیر است. در این دسته احتمال واکنش‌های جانبی منجر به تولید ناخالصی‌های بیشتر می‌شود.

دسته دوم: واکنش‌های اولیه در حال تعادل هستند و واکنش آخری برگشت ناپذیر است. مزیت این دسته آن است که به دلیل برگشت ناپذیر بودن مرحله آخر، تعادل نهایی به طرف محصول جابه‌جا می‌شود. این مرحله برگشت ناپذیر، نتیجه واکنش‌های به شدت گرمایی مانند بسته شدن حلقه یا آروماتیک شدن است.

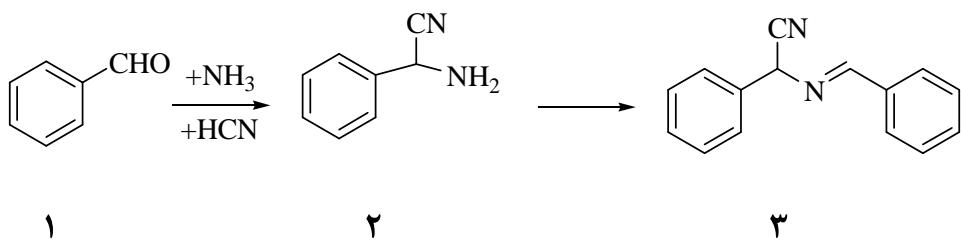
دسته سوم: این دسته شامل توالی واکنش‌های برگشت ناپذیر است که اغلب در شیمی رخ نمی-دهند. واکنش‌های جانبی در این دسته حذف شده‌اند.

۱-۱-۳-تاریخچه واکنش‌های چندجزئی

اولین بار در سال ۱۸۳۸، لارنت^۱ و گرهارد^۲ واکنش روغن بادام تلخ و آمونیاک را انجام دادند و موفق به جداسازی محصول با انحلال پذیری کم شدند [۴]. این محصول در اثر واکنش چندجزئی تشکیل شده بود.

در سال ۱۸۵۰، سنتز α -آمینواسید از طریق α -آمینوسیانید توسط استرکر^۳ (شمای ۱-۱) گزارش شد [۵]. در این واکنش هیدروسینامیک اسید و بنزآلدئید با آمونیاک واکنش داده و آمینوبنزیل سیانید ۲ را تولید می‌کند که باز شیف آن بنزوئیل آزوتید ۳ نام دارد.

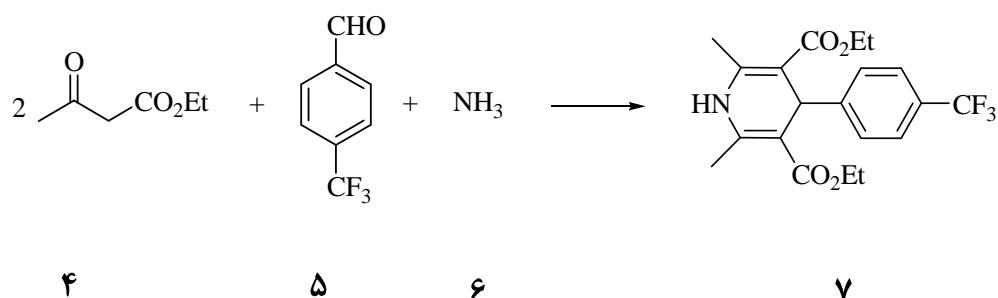
۱،۴-دی‌هیدرو پیریدین‌ها در سال ۱۸۸۲ توسط هانش^۴ (شمای ۲-۱) و از طریق واکنش چهارجزئی سنتز شدند [۶]. اجزای این واکنش عبارتند از: آمونیاک، آلدئید و استواتیک استر.

^۱- Laurent

^۲- Gerhardt

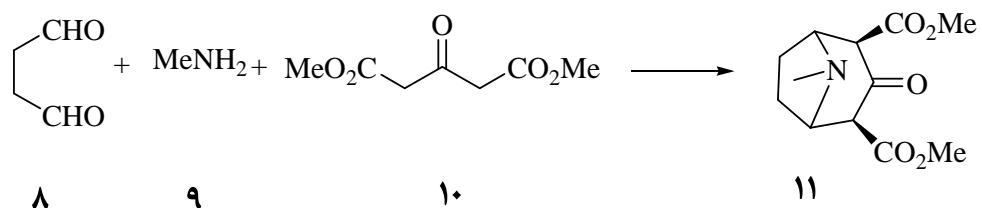
^۳- Strecker

^۴- Hantzsch

شماي (۲-۱)

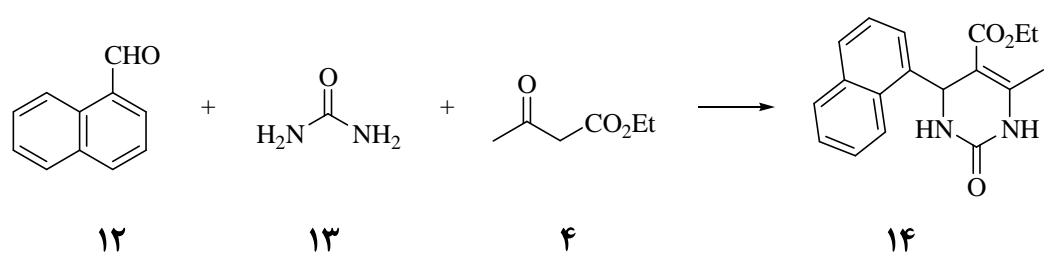
سنتر رابينسون^۱ (شماي ۳-۱)، اولين کاربرد مهم واکنش چندجزئی در سنتر ترکيبات طبیعی است. رابینسون در سال ۱۹۱۷ با استفاده از سوکسینیک دیآلدئید، متیل آمین و دیمتیل استون دیکربوکسیلات، آلكالوئید تروپینون^۲ ۱۱ را سنتر کرد [۷].

شماي (۳-۱)

در سال ۱۸۹۱ واکنش چندجزئی بیجینلی^۳ (شماي ۴-۱)، با استفاده از اوره، استواستیک استر و ۱-نفتالدئید گزارش شد [۸].

^۱- Robinson
^۲- Tropinone
^۳- Biginelli

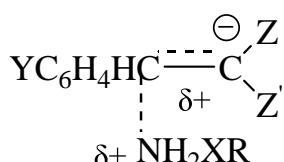
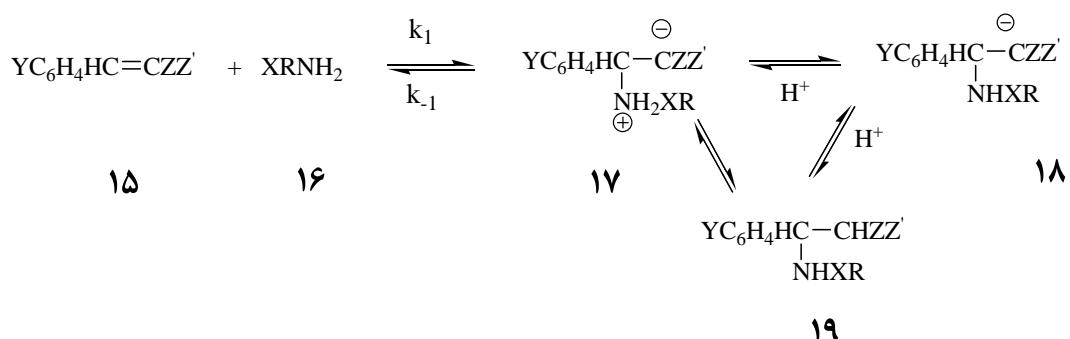
شماي (۴-۱)

۱-۲-بررسی مطالعات انجام شده روی رفتار نوکلئوفیلی نیتروژن

نیتروژن به عنوان اتم نوکلئوفیل توانایی حمله به کربن غیراشباع و اشباع را دارد. این اتم به دلیل دارا بودن این خصلت، نقش مهمی در سنتز ترکیبات آلی و تشکیل ترکیبات هتروسیکلی ایفا می‌کند. در این قسمت به طور خلاصه، قسمتی از مقاله‌های ارائه شده در زمینه بررسی رفتار نوکلئوفیلی اتم نیتروژن را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱-۲-۱-افزایش نیتروژن به باند دوگانه فعال شده

افزایش نوکلئوفیلی آمین‌ها (XRNH_2) به اولفین‌های فعال شده توسط گروه‌های الکترون کشنده (Z, Z'), در محیط آبی از طریق حدواسط زوج‌یون 17 رخ می‌دهد. وجود عدم تعادل بار در حالت گذرا به دلیل رزونانس ضعیف در گروه‌های Z, Z' ایجاد و این موضوع منجر به تمرکز بار منفی روی کربن بتا می‌شود. این وضعیت به صورت اغراق آمیز در ترکیب 20 قابل تشخیص است (شماره ۱۱-۹) [۵-۱].

شماره (۱-۵)

در اغلب موارد تعادل اسید و باز گونه‌های ۱۷ و ۱۸ به سرعت برقرار می‌شود، بنابراین مرحله افزایش نوکلئوفیلی تعیین کننده سرعت خواهد بود. هر چند مواردی گزارش شده است که در آن تجزیه حدواسط زوج‌یونی در مرحله تعیین کننده سرعت نقش کلیدی دارد. ثابت سرعت واکنش برگشت k_1 در مقایسه با واکنش رفت k_2 بسیار بزرگ است. برناسکونی^۱ و همکاران [۱۲]، افزایش آنیلین به بتا‌نیترواستایرن ($\text{YC}_6\text{H}_4\text{CH}=\text{CHNO}_2$) را در محلول ۵۰ درصد دی‌متیل سولفوکسید و آب مورد بررسی قرار دادند. مقدار s^{-1} $= \frac{3}{8} \times 10^6$ در مقایسه با $K_1 (k_1/k_2 = 1/3) = 10^{-6} \times 10^3$ بسیار بزرگ است و منجر به مقدار خیلی کوچک برای k_1 می‌شود. در مورد افزایش آمین‌های بازی مانند پی‌پیریدین و بوتیل آمین k_1 بزرگتر از k_2 خواهد بود. موارد افزایش آنیلین به اولفین خیلی نادر است و علت آن پایین بودن سرعت کلی و مشکلات پیگیری این واکنش عنوان شده است.

افزایش نوکلئوفیلی آمین‌ها به اولفین‌های فعال شده در حلال استونیتریل، در یک مرحله و از طریق تشکیل همزمان پیوندهای $\text{C}_\alpha\text{-N}$, $\text{C}_\beta\text{-H}$ انجام می‌پذیرد [۱۳-۱۴]. در صورتی که اولفین فعال شده چهاراستخلافی و بدون گروه ترک کننده باشد، افزایش با تشکیل پای کمپلکس همراه است.

در صورت حضور گروه ترک کننده، پس از تشکیل حدواسط زوج‌یونی رقابت بین شکستن پیوند N-H تشکیل شده و پیوند کربن-گروه ترک کننده خواهد بود [۱۵-۱۶].

۱-۲-۲- افزایش نیتروژن به گروه کربونیل

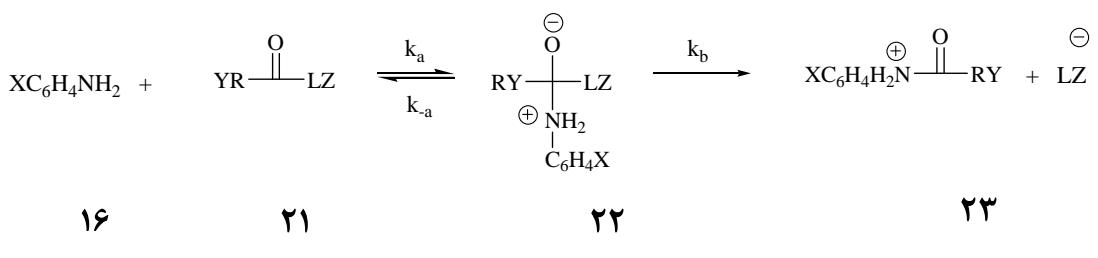
حمله به کربن گروه کربونیل یکی از موضوعات مهم در شیمی است. این موضوع به دلیل ارتباط آن با واکنش‌های انتقال گروه کربونیل که با کمک آنزیم کاتالیز شده می‌باشد. یکی از راههای مهم برای تشخیص مکانیسم این واکنش، بزرگی و علامت ثابت برونستد ($\beta_{\text{Nuc}} = \beta_X$) و

^۱- Bernasconi

است. هرچه مقدار β_X بزرگتر باشد، بیانگر این است که میزان تشکیل پیوند در حالت گذرا زیاد بوده است.

اگر تشکیل حد بواسطه مرحله محدودکننده سرعت باشد $k_b > k_a$ ، ثابت تعادل واکنش برابر k_a خواهد بود. اگر مرحله محدودکننده شکسته شدن حد بواسطه باشد، ثابت تعادل برابر با k_b خواهد بود (شما ۶-۱).

وقتی $k_a = k_b$ باشد، سرعت خروج گروه آمین و گروه ترک کننده برابر و مرحله تعیین کننده سرعت از شکستن حد بواسطه ۲۲ به تشکیل آن تغییر می‌یابد. هرچه قدرت بازی نوکلئوفیل افزایش یابد، این وضعیت محتمل‌تر به نظر می‌رسد. در واکنش همزمان، زوج یون تراهدرال حالت گذرا بوده و حد بواسطه واکنش نخواهد بود. وقتی شکستن حد بواسطه مرحله محدودکننده سرعت باشد، مقدار β_X بزرگتر از $0/8$ و مقدار منفی β_Z نیز از $0/8$ بیشتر خواهد بود. در مقابل، تشکیل محدود کننده سرعت حد بواسطه، منجر به کاهش مقادیر به کمتر از $0/3$ و $0/4$ می‌شود. انجام این واکنش به صورت همزمان نیز مقادیر حد بواسطه را ارائه می‌دهد. شایان توجه است که این مقادیر جنبه عمومی داشته و مقادیر نقض آن گزارش شده است [۱۷].

شما ۶-۱

به عنوان مثال واکنش استیل کلرید با آنیلین در محلول ۵۰ درصد دی‌اکسان-آب [۱۸]، از طریق مکانیسم مرحله‌ای انجام و تشکیل حد بواسطه محدودکننده سرعت می‌یابشد ($\beta_X = 0/25$). واکنش از مکانیسم بالا پیروی می‌کند و با افزایش قدرت ترک کنندگی از حد بواسطه ۲۲، از آنیلین به آمین‌های خطی نوع دوم، مکانیسم واکنش از مرحله‌ای به کانسرتد تغییر می‌کند

[۱۹]. آنیلین به لحاظ سینتیکی ۲۲ را ناپایدار و بنابراین سرعت واکنش برگشت یعنی خروج گروه آمین به ترتیب زیر کاهش می‌یابد: بنزیل‌آمین، آمین خطی نوع دوم، آنیلین و پیریدین. این ترتیب به عدم استقرار بار مثبت کاتیونی روی نیتروژن آمینی در حدواسط زوج‌یونی ۲۲ در مقابل تمرکز بار مثبت روی نیتروژن آمینی نوع اول نسبت داده می‌شود.

واکنش آنیلین با بنزوئیل هالیدها یک فرایند S_N2 تجمعی و کانسرتد است، اگرچه مقدار β_X آن بزرگ است و این مقدار به تشکیل پیوند بیشتر در حالت گذراي آن نسبت داده می‌شود. همچنین مشخص شده که واکنش فنیل استیل کلرید با آنیلین در حلال استونیتریل دارای مقدار $\beta_X = ۰/۹۹$ است و این موضوع بر کانسرتد بودن واکنش دلالت دارد [۲۰].

۱-۲-۳- افزایش نیتروژن به گروه تیوکربونیل

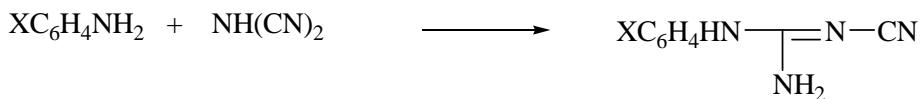
در اکثر موارد واکنش آنیلین با مشتقات تیوکربونیل در حلال استونیتریل به صورت مکانیسم مرحله‌ای پیش می‌رود. مرحله تعیین کننده سرعت، خروج گروه ترک کننده تیوفنوکسید از حدواسط زوج‌یون بوده و واکنش به صورت مرحله‌ای انجام می‌شود. شایان توجه است که جانشین کردن O^- با S^- در حالت گذراي زوج‌یون، باعث پایداری آن می‌شود [۲۱-۲۲]. این موضوع به دلیل تشکیل راحت‌تر پیوند $C=O$ در حدواسط تیول نسبت به پیوند $C=S$ در حدواسط دی‌تیو است و به پایین بودن انرژی پیوندی پای گروه $C=S$ نسبت به $C=O$ ارتباط داده می‌شود. این پایین بودن انرژی به دلیل پایین بودن سطح انرژی اوربیتال $*C=S \Pi^*$ ، نسبت به $*C=O \Pi$ ایجاد می‌شود [۲۳].

۱-۲-۴- افزایش نیتروژن به گروه نیتریل

حمله نوکلئوفیلی آنیلین به کربن نیتریل توسط ویلیامس^۱ و همکاران [۲۴] مورد بررسی قرار گرفته است. این واکنش توسط اسید کاتالیست می‌شود و مقدار ثابت برونستد آن در مورد

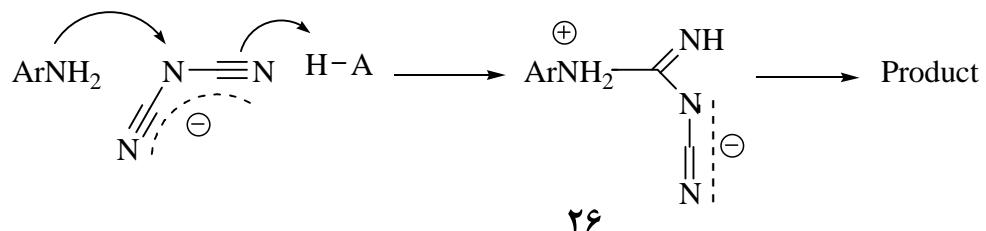
^۱- Williams

اسیدهای مختلف متفاوت است. حمله نوکلئوفیلی به وسیله آنیلین به کربن آنیون دیسیانانمید رخ می‌دهد و انتقال پروتون به صورت همزمان از اسید به نیتروژن اتفاق می‌افتد. این واکنش در نبود کاتالیست به هیچ عنوان انجام نمی‌شود (شمای ۷-۱).

۲۴

۲۵

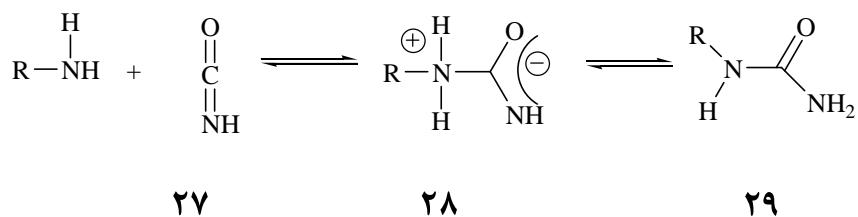
شمای (۷-۱)

۱-۲-۵- افزایش نیتروژن به گروه سیانات و تیوسیانات

ویلیامس^۱ و جنکس^۲ واکنش آنیلین با سیانیک اسید ۲۷ و اتیل ایزوتیوسیانات را در محیط آبی بررسی کردند [۲۵]. در نتیجه این مطالعات مشخص شده است که سرعت مرحله تعیین-کننده سرعت، با تغییر قدرت بازی آمین تغییر می‌کند. با توجه به اثر آلفا در آمین‌ها، مشتقات هیدرازین بسیار سریعتر از آمین‌های ساده واکنش می‌دهند. همه مراحل این واکنش از حمله آمین، تشکیل حدوات زوجیون و تشکیل محصول بدون بار، به شدت به خصلت بازی آمین وابسته است (شمای ۸-۱).

^۱- Williams

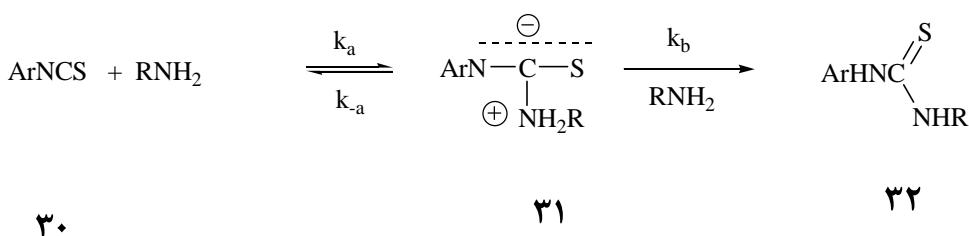
^۲- Jencks

شماي (۸-۱)

واکنش آمين‌های ضعیف بازی مانند آنیلین، که در آن مرحله انتقال پروتون محدود کننده سرعت است، توسط یون آمونیوم و یا بافر کاتالیز می‌شود. نیروی محرکه کوچکی در نتیجه تبدیل آنیون زوج یون به فرم $\text{C}=\text{S}$ در حالت گذرا زوج یون ایجاد می‌شود.

مطالعات سینتیکی روی واکنش آمين‌های نوع اول و یا آنیلین‌ها با پارانیترو فنیل ایزوتیوسیانات در دی‌اتیل اتر به عنوان حلal انجام گرفته است [۲۶]. این واکنش از طریق حدواسط زوج یون ۳۱ انجام شده و مرحله انتقال پروتون توسط مولکول دوم آمين کاتالیز می‌شود. اضافه کردن اسید منجر به تشکیل کمپلکس غیرفعال ۱:۲ اسید-آمين شده و واکنش به خوبی پیش نخواهد رفت. تشکیل این کمپلکس فقط در مورد آمين‌های با خصلت بازی زیاد انجام شده و آمين‌های با خصلت بازی کمتر تنها غلظت‌های بسیار کمی از کمپلکس را تشکیل داده و در نتیجه کاتالیز شدن واکنش امکان‌پذیر است.

شماي (۹-۱)

۱-۲-۶- حلقه‌های پنج عضوی و شش عضوی با دو هترو اتم یا بیشتر

در طی دهه اخیر، واکنش‌های چندجزئی کمک زیادی به سنتز ترکیبات متنوع هتروسیکلی کرده است. به دلیل اهمیت دارویی و بیولوژیکی ترکیبات هتروسیکلی، استفاده از روش‌های سنتزی مناسب برای تهیه این ترکیبات و بهبود شرایط آن اهمیت زیادی دارد. در این میان حلقه‌های پنج عضوی با دو هترو اتم از بزرگ‌ترین و متنوع‌ترین گروه‌های ترکیبات هتروسیکلی هستند. اغلب این حلقه‌ها با تعویض یک گروه CH با یک نیتروژن از فوران، پیرون و تیوفن مشتق می‌شوند. اوکسازول و تیازول از جمله این ترکیبات هستند. حلقه اوکسازول در طبیعت یافت نمی‌شود، ولی در مقابل سیستم حلقه تیازول در ترکیبات طبیعی بسیار متداول است. علت هم به حلقوی شدن دنباله‌های سیستئین در پپتیدها و ایجاد این سیستم حلقوی نسبت داده می‌شود.

هتروسیکل‌های شش عضوی مختلفی وجود دارند که محتوی ترکیبی از اتم‌های اکسیژن، نیتروژن و گوگرد هستند. این سیستم‌های حلقوی دارای ماهیت آروماتیک نیستند و به همین دلیل خواص آن‌ها به ترکیبات زنجیره باز گروه‌های عامل مشابه شباخت دارد. با توجه به اهمیت این ترکیبات، ارائه روش‌های جدید بر مبنای واکنش چندجزئی برای سنتز آن‌ها ضروری به نظر می‌رسد.

با توجه به قابلیت اتم نیتروژن برای حمله به باند دوگانه غیراشباع، در این پایان‌نامه واکنش آمین‌ها با فنیل ایزووتیوسیانات و کربن دی‌سولفید را با جزء سوم مناسب، به منظور سنتز حلقه پنج عضوی با دو هترو اتم مورد بررسی قرار می‌دهیم. هم‌چنین واکنش فنیل هیدرازین با ایزووتیوسیانات‌ها نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۳-واکنش آمین و ایزوتیوسیانات‌ها

از واکنش آمین و ایزوتیوسیانات‌ها، مشتقات تیواوره به وجود می‌آید. در این قسمت به معرفی تیواوره، روش‌های سنتز ارائه شده و کاربرد آن در سنتز ترکیبات آلی خواهیم پرداخت. سپس به بیان روش پیشنهادی در این پایان‌نامه برای سنتز حلقه‌های پنج عضوی دارای هترواتم نیتروژن و گوگرد، با استفاده از واکنش چندجزئی و ایجاد مشتقات تیواوره در ظرف واکنش می‌پردازیم.

۱-۳-۱-تیواوره

تیواوره یک ترکیب آلی کاربردی مشابه اوره است که در آن اتم اکسیژن با اتم گوگرد جایگزین شده است. خواص اوره و تیواوره تفاوت زیادی دارد و این به دلیل تفاوت الکترونگاتیوی اکسیژن و گوگرد ایجاد می‌شود. این ترکیب سالیانه در جهان صدها هزار تن تولید و مصرف می‌شود. صنعت نساجی یکی از موارد استفاده از تیواوره در مقادیر صنعتی است [۲۷].

تیواوره به عنوان یکی از گونه‌های سازنده مهم مطرح و دارای خواص شیمیایی و بیولوژیکی گوناگونی است. مشتقات تیواوره به عنوان عوامل گوانیله کننده^۱ در محلول [۲۸] و در بستر جامد [۲۹] مطرح هستند. از جمله کاربردهای سنتزی تیواوره می‌توان به این موارد اشاره کرد: تخریب گرمایی N-آریل تیواوره و تولید آریل ایزوتیوسیانات‌ها [۳۰]، اکسیداسیون آریل تیواوره با تتراستات سرب و تولید آریل سیانامیدها [۳۱]، کاهش پراکسید به دیول‌ها [۳۲]، فرآوری کاهشی ازونولیز و تولید کربونیل [۳۳] و تبدیل آکلیل هالیدها به تیول [۳۴]. اخیراً گزارشی مبنی بر استفاده از این ترکیب به همراه پرولین به عنوان کاتالیست برای انجام تراکم انانتیوگزین آلدول ارائه شده است [۳۵-۳۶]. این ترکیب هم‌چنین کاربرد متنوعی در سنتز ترکیبات هتروسیکل دارد که در ادامه بخشی از آن مورد بررسی قرار می‌گیرد.

^۱- Guanylating agent